

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

10 vtrum orate sit proprium rationalis creaturæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

ARTICVLVS X.

Vtrum orare sit proprium rationalis creaturae.

AD DECIMUM sic proceditur. Videtur quod orare non sit proprium rationalis creaturae. Eiusdem videtur esse petere, & accipere: sed accipere conuenit etiam personis inuicatis, scilicet Filio, & Spiritui sancto. ergo etiam eis conuenit orare. nam & Filius dicit Io. 14. Ego rogabo patrem meum: & de Spiritu sancto dicit Apostolus: Spiritus postulat pro nobis.

SED CONTRA. Orare est actus rationis, ut supra habitum est: sed rationalis creatura a ratione dicitur. ergo orare est proprium rationalis creaturae. RESPON. Dicendum, quod sicut ex supra dictis patet, oratio est actus rationis, per quam aliquis superiorem deprecatur: sicut imperium est actus rationis, quo inferior ad aliquid ordinatur. Illi enim proprie competit orare, cui conuenit rationem habere, & superiorem, quem deprecari possit. Diuinis autem personis nihil est superius. bruta autem animalia non habent rationem. Vnde neque diuinis personis, neque brutis animalibus conuenit orare, sed proprium est rationalis creaturae.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod diuinis personis conuenit accipere per naturam, orare autem est accipientis per gratiam. Dicitur autem Filius rogare, uel orare secundum naturam assumptam, humanam, non secundum diuinam: Spiritus autem sanctus dicitur postulare, quia postulantem nos facit.

AD SECUNDUM dicendum, quod intellectus & ratio non sunt in nobis diuersae potentiae, ut in brutis animalibus est. Differunt autem secundum perfectum, & imperfectum: & ideo quandoque intellectuales creature, quae sunt angeli, distinguuntur a rationalibus, quae autem sub rationalibus comprehenduntur. Et hoc modo dicitur oratio esse proprium rationalis creaturae.

AD TERTIUM dicendum, quod pulli coruorum dicuntur inuocare Deum propter naturale desiderium, quo omnia suo modo desiderant consequi bonitatem diuinam. Sic etiam bruta animalia dicuntur Deo obedire, propter naturalem instinctum, quo ad Deum mouentur.

ARTICVLVS XI.

Vtrum sancti, qui sunt in patria, orant pro nobis.

AD VNDECIMUM sic proceditur. Videtur, quod sancti qui sunt in patria, non orant pro nobis. Actus enim alicuius magis est meritorius sibi, quam aliis: sed sancti qui sunt in patria, non merentur sibi, nec pro se orant, quia iam sunt in termino constituti. ergo etiam neque pro nobis orant.

2 Praet. Sancti perfecti suam uoluntatem Deo conformant, ut non

uelint, nisi quod Deus uult: sed illud quod uult, semper impletur: ergo frustra sancti pro nobis orant.

3 Praet. Sicut sancti qui sunt in patria, sunt superiores nobis, ita & illi qui sunt in purgatorio, quia iam peccare non possunt: sed illi qui sunt in purgatorio, non orant pro nobis, sed magis nos pro eis. ergo nec sancti qui sunt in patria pro nobis orant.

4 Praet. Si sancti qui sunt in patria, pro nobis orarent, superiorum sanctorum esset efficacior oratio. non ergo deberet implorari suffragium orationum sanctorum inferiorum, sed solum superiorum.

5 Praet. Anima Petri non est Petrus: si ergo animae sanctorum pro nobis orarent, quamdiu sunt a corpore separatae, non deberemus interpellare sanctum Petrum ad orandum pro nobis, sed animam eius, cuius contrarium Ecclesia facit: non ergo sancti, ad minus ante resurrectionem, pro nobis orant.

SED CONTRA est, quod dicitur 2 Mach. ult. Hic est qui multum orat pro populo, & uniuersa sancta ciuitate Hieremias propheta Dei.

RESPON. Dicendum, quod sicut Hier. dicit. Vigilantii error fuit, quod dum uiuimus, multo pro nobis orare possumus: postquam autem mortui fuimus, nullius pro alio sit exaudienda oratio, praesertim cum martyres ultionem sui sanguinis obsecrantes, impetrare nequeant. Sed hoc est omnino falsum, quia cum oratio pro aliis facta ex charitate proueniat, ut dictum est, quanto sancti qui sunt in patria, sunt perfectioris charitatis, tanto magis orant pro uiatoribus, qui orationibus iuari possunt: & quanto sunt Deo coniunctiores, tanto eorum orationes sunt magis efficaces. Habet enim hoc diuinus ordo, ut ex superiorum excellentia in inferiora refundatur, sicut ex claritate Solis in aere. Vnde & de Christo dicitur Hebrae. 7. Accedens per semetipsum ad Deum ad interpellandum pro nobis. Et propter hoc Hierony. contra Vigilantium dicit. Si Apostoli, & martyres adhuc in corpore constituti, quando pro se adhuc debent esse solliciti, pro aliis orant, quanto magis post coronas, uictorias, & triumphos?

AD PRIMUM ergo dicendum, quod sancti, qui sunt in patria, cum sint beati, nihil deest nisi gloria corporis, pro qua orant. Orant autem pro nobis, quibus deest beatitudinis ultima perfectio. Et corum

quid de eis, cum non sit eadem ratio de ipsi, & beatis.

Ad haec dicitur, quod si fundamentum acradix, unde sanctorum in patria oratio pro nobis prodit, consideretur diligenter, inuenitur locum habere non solum in ipsis comprehensoribus, sed et in sanctis qui erant in limbo: quoniam charitas eorumdem statum superiorem simpliciter: ponitur ratio orandi pro nobis. Propter hoc. n. secundum excluditur in responsione ad tertium existens in purgatorio ab oratio pro nobis, quia non sunt totaliter nobis superiores, sed ratione poenarum inferiores, & egeres nostris orationibus. Constat autem quod sancti olim in limbo patrum, erant in charitate confirmati, & impeccabiles, & nulli propriis seu nonae poenae subiecti. Nam poena damnata est eis, & uiatoribus, extra omnem autem sententiam poenae erant: eorum igitur erat orare pro nobis. Sed aduertenda est differentia inter eos, & sanctos in patria: quia licet utriusque commune sit orare pro uiatoribus, proprium tamen sanctorum in patria est videre orationes uiatorum sibi directas. Vnde Hieremias tunc orare debet, non orationes, aut preces eorum audisse. Misericordia ergo auctor limbum patrum cum patria quod ad orationes pro nobis: quia eadem est ratio, & argumentum a minori assumptum. Nec oportuit aliter in speciali de eis determinare, ex quo allata in litera ratio in eis locum habet, & a purgatorio sunt diuisi.

In responsione eiusdem articuli aduerte, quod sancti orantes, neciunt si impetrabunt, sed petunt testimonium, ut in litera dicitur, id Deo placituri. Et de hoc orando consistunt diuinam maiestatem, per quod diuersi sancti abique discordia uoluntatum: contraria petunt, quasi contraria proponentes adunati ad Dei beneplacitum. Vnde Daniel. 10. dicitur, quod princeps Persarum restitit mihi.

Supra

Hier. cont. Vig. Circa finem primi folij a pri. epist. q. incipit: Multa in orbe. tom. 3.

art. 7. & 8. D. 380.

Lecco citato in prin. cor. titius art. 3.

Super quibus etiam...
N. arc. 11. praeter...
quod pacto Hieremias...
quod tempore Machab...
patriam non erat in...
patria, sed in limbo...
patrum, orabat pro...
Hierusalem. Et quare...
de oratione sanctorum...
in patria auctor...
tractans, misit orationes...
parum in limbo, nec definiti...